

Beszámoló ERASMUS+ szakmai gyakorlatról

A hatod év két gyakorlatát, a sebészetet és a nőgyógyászatot töltöttük a bajorországi Amberg oktatókórházában. Szeptember végétől karácsonyig, 3 hónapot töltöttünk kint. A németekéhez nagyon hasonló a mi képzési rendszerünk, de nekik a 6. évben három, értelemszerűen hosszabb gyakorlatuk van.

Interneten találtunk egy összefoglaló oldalt, ahol az összes német oktatókórház rajta volt. Egyetemi klinikára nem szerettünk volna menni, a „sima” kórházak közül soknak írtunk. Fontos volt, hogy pont úgy csinálhassuk kint a gyakorlatainkat, mint itthon lennének, hogy ne csússzunk. Végül azért választottuk Amberget, mert szállást, étkezési hozzájárulást és havi 200 eurót adott. Van egy titkárnő, aki a szigorlók ügyeit intézni. Segítsége nélkül nagyon nehéz lett volna beszerezni valamennyi szükséges papírt (főleg, mert a traumát is kint töltöttük...)

A kórház nagyjából akkora, mint itthon egy megyei kórház. A pszichiátrián kívül szinte valamennyi szakterületről van osztálya. Jól felszerelt, modern intézmény. Rögtön az első nap külön sebészeti osztályra osztottak be minket. Az enyémen szerencsére volt egy másik hallgató is – ez kezdetben nagyon sokat segített. A sebészetre 7-re kellett járni. És be kellett járni – szabadnapot főorvosi engedéllyel lehet csak kivenni. Az osztályos vizit után közös sebészeti referáló volt 7.45-től. A klasszikus hasi műtéteken kívül nagyon sok sérv és pajzsmirigy műtéten asszisztáltunk. A betegfelvételhez hasi UH tartozik, a legtöbb orvos engedett minket is UH-zni.

Kedd délutánonként „továbbképzést” tartanak a szigorlóknak. Ez központi tematika szerint halad, kintlétünk alatt belgyógyászati és anesztes témák voltak. Játshattunk ultrahanggal, gyakorló endoszkóppal. Nyelvileg mindenképpen jó volt, plusz itt ismertük meg a többi orvostanhallgatót. Nem volt hatalmas társasági élet, de hetene-két hetente biztos mentünk valahova. Szinte mindenki a kórház szállásán lakott, rögtön a főbejárat melletti épületben. Leginkább egy jobb kollégiumként tudnám jellemezni. A szobákban saját pici konyha, fürdőszoba, ágy-asztal-szék-szekrény volt. A pincében érmés mosógépek.

Az általános sebészet után traumára forogtam. Ide is 7-re kellett járni, de sokkal rugalmasabbak, viccesebbek voltak, mint a hasi sebészek. A vizit után képnézegetéses reggeli referáló a radión, majd szintén főleg műtő. Ha nem voltunk kiírva, és az osztályon sem volt semmi, leküldtek az SBO-ra. Az SBO-n a főorvos az egyetlen állandó orvosi személyzet; egy sebész, egy belgyógyász és egy neurológus orvos forog le minden nap hozzá. Kedvesek voltak, sok mindent mutogattak, de itt nem csinálhattunk semmit.

Az érsebészet volt a legjobb a három sebészet közül. Jó volt a hangulat, mindent magyaráztak, mindent mutogattak, asszisztálhattam elsőt.

A nőgyógyászat alapvetően más hangulatú, mint itthon. Németországban az orvos nem fogadhat el ajándékot a betegtől, főképp pénzt nem. Nincs választott szülészorvos, egyszerű műszakok vannak a szülőszobán. Egy gyermekágyas osztály van még – ide párszor elmentünk vizitelni. Meg egy nőgyógyászati osztály, itt nekünk kellett valamennyi vért levenni, branülöket szűrni. Lenézhattunk a PIC-re is, ami regionális központ. A decemberi szabadságos időszakban nagyon örültek még két kéznek a műtőben. Összességében tényleg mindent láthattam, sőt csinálhattam (!), ami szülészet-nőgyógyászatban előfordul.

Persze, nem csak pozitív élményeink vannak: kint is van nehéz stílusú főorvos, kiabálós műtősnő... De minden egybe vetve jól éreztük magunkat Ambergben, szeretettel ajánljuk hatod évre közepes némettudástól. Angol tudás szintén előny, mert a környékben két amerikai katonai bázis is van, amit az ambergi kórház lát el. A kórház honlapján minden szükséges információ fent van a hatod évről, mely németül Praktikumsjahr, azaz PJ.